

GAŁĘŻNIK (1) *sb m*

N sg g(a)łęźnik.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.; poza tym XVIII w. w innym znaczeniu.

1. *Zasługujący na śmierć przez powieszenie; łotr: Sceleratus – Niecznotliwi, gałęznik. Calep 952a.*
2. *[Piskłę, które uczy się latać: Niezły też bywa [krogulec] który zwiodłszy lie/ za matką od gałęzi lata do gałęzi/ thego zową gałęznik Cresc 1549 [611] (Linde).]*

MM